

гр. Перник, 03.06.2010 г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на деветнадесети май през две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Георгиев административно дело № 229 по описа за 2010г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 65, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалба на А.Е.А., в качеството му на представляващ ЕТ «*****» против заповед № 885/20.04.2010г. издадена от Кмета на Община Перник. С оспорваната заповед е наредено изземване на общински обект, актуван с акт за общинска собственост № 1977/2001г., представляващ хижа, намираща се в землището на с. Кладница, община Перник. Във възражението не са посочени конкретни пороци на административния акт, но в следствие в хода на производството и по същество, процесуалния представител конкретизира, че акта е незаконосъобразен, поради нарушени административни правила и моли за неговата отмяна.

Ответникът чрез процесуалния си представител поддържа, че оспореният акт е правилен и законосъобразен, и жалбата следва да се отхвърли. Претендират се и разноски.

Административен съд Перник, намери, че жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, кмаша право и интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Страните не спорят, че Община Перник е собственик на общински обект, представлявай! хижа, намираща се в землището на с. Кладница, община Перник. От доказателствата по делото е видно, че имотът е актуван с акт за общинска собственост № 1977 от 17.04.2001г.. Наред с това, съдът приема за безспорно, че между Община Перник и ЕТ»*****.» е налице договор за наем № 10 от 24.01.2007г. за временно и възмездно ползване на описания по-горе обект. Договорът е сключен за срок от шест месеца или същият е изтекъл на 26-ти юли 2007г.. Не се представят анекси за продължаване срока на договора или нов договор за наем, което навежда съдът на

извода, че такива не са сключвани. По силата на чл. 9, т. 4 от договора за наем страните са се договорили, че наемодателят има право едностранно да прекрати договора, а по силата на чл. 11 от същия договор за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на ЗЗД. По делото е представено предизвещение с изх. № 10/ОП-14 от 10.03.2010г. от Кмета на Община Перник за едностранно прекратяване на договорните отношения. В него е посочено, че за общинския обект е проведена процедура по предоставяне на концесия и след проведения конкурс е определен концесионер. Това обстоятелство се подкрепя от представените по делото решение на Общински съвет Перник № 393/28.07.2009г. за обявяване процедура по предоставяне на концесия, решение на Общински съвет Перник № 441/30.11.2009г. за определяне на концесионер и сключен договор за концесия. Видно от обратна разписка ИД РЗ 2300 002 VXF V предизвестието за прекратяване на договора е получено на 17.03.2010г., лично от жалбоподателя.

Горната фактическа обстановка се възприема от събраните по делото доказателства, и от приетата, приложена и неоспорена административна преписка.

С оглед на изложеното, съдът приема, че договорът за наем № 10 от 24.01.2007г. е продължен за неопределен срок по силата на чл. 236 от ЗЗД и страните по същия съгласно чл. 238 от ЗЗД могат да се откажат от него с едномесечно предизвещение. Предизвещение с изх. № 10/ОП-14 от 10.03.2010г. от Кмета на Община Перник за едностранно прекратяване на договорните отношения е получено на 17.03.2010г., а оспорваната заповед № 885 е издадена на 20.04.2010г., т.е. след този срок. То следователно договорът за наем е прекратен с изтичане срока на предизвестието и към дата на издаване на заповедта за изземване е налице предпоставката на чл. 65, ал. 1 от ЗОС-вещта се владее или държи без основание. Следва за прецизност да бъде отбелязано, че между страните по делото е налице богата кореспонденция и видно от представените писма, възражения и отговори общинските служители неколkokратно са правили опити по доброволен начин да уредят отношенията с наемателя/жалбоподателя, преди да се стигне до издаване на оспорваната заповед. Налице са кумулативните предпоставки на чл. 65, ал. 1 от ЗОС, а именно общински имот актуван с акт за общинска собственост № 1977/2001г., който се владее без основание.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е правилна и законосъобразна. Административният акт е постановен от компетентен орган, при спазени административни правила, в предвидената от закона форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което жалбата срещу същия следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и при условията на чл. 143, ал. 4 от АПК съдът намира, че следва да се произнесе и по направените по делото разnosки. С оглед на това съдът намира, че същите своевременно са поискани и са обезпечени, поради

което и са дължими от А.Е.А., в качеството му на представляващ ЕТ»СА-ТА А.Е.» и същият следва да бъде осъден за да заплати на Община Перник направените по делото разноски в размер на 200лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.Е.А., в качеството му на представляващ ЕТ»*****.» срещу заповед № 885/20.04.2010г. на Кмета на Община Перник.

ОСЪЖДА А.Е.А., в качеството му на представляващ ЕТ»СА-ТА А.Е.»*** 200/двеста/лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: /П/